

De droom

Er bestaat een verhaal over een vrouw die veel moest lijden; ouders, kinderen, rijkdom en zelfs haar gezondheid, alles was haar ontnomen. In haar ontmoediging bad ze uiteindelijk dat ze maar mocht sterven, maar de dood sloeg haar deur vooralsnog over.

Daar zat ze dan. Ontmoedigd, vereenzaamd en verslagen en niet bereid om nog iets te ondernemen.

Toen had ze een droom.

Een prachtige droom, want ze werd wakker in de hemel. De eerste die ze daar zag was haar overleden man. Uitbundig schreeuwend rende ze op hem af. Maar zijn reactie schokte haar. Hij leek geheel niet blij om haar te zien en keek haar verbaasd aan en zei tenslotte: "Wat doe jij hier? Ze hadden me niet gezegd dat je al zou komen."

De vrouw slaakte een bittere zucht en rende bij hem weg op zoek naar haar ouders. Die zouden haar wel beter behandelen. Ze vond hen tenslotte, zittend onder een boom bij de rivier des levens. "Vader... moeder... ik ben het, jullie dochter." Maar tot haar schrik en diepe teleurstelling hadden haar ouders dezelfde reactie als haar man. Ze leken helemaal niet blij haar te zien en net als haar man beweerden ze dat ze hier niet moest zijn. Ten einde raad ging de vrouw op zoek naar de Redder. Die zou haar zeker liefhebben en troosten. En inderdaad, toen ze de Redder ontmoette, werd ze overweldigd door Zijn warme troost en liefde. Maar toen Hij tot haar sprak was het alsof er duizend pijlen door haar hart werden geschoten. "Mijn kind, Mijn dierbare kind," sprak Hij zacht, "je hebt je levenstaak zo erg verwaarloosd en nu ben je hier. Vertel me eens, wie gaat het werk nu doen dat Mijn Vader voor jou in gedachten had daar op aarde?"

En toen begreep de vrouw met een schok wat er aan de hand was. Ze was nog niet klaar voor de hemel. Haar taak op aarde was niet volbracht. Sterker nog, die taak had ze schromelijk verwaarloosd. Door haar bittere zelfmedelijden had ze niets anders meer gezien dan haar eigen pijn en ellende en weigerde ze nog langer te stralen met het licht dat God haar gegeven had.

Het was maar een droom, maar de boodschap is van belang omdat wij mensen zo snel verleid worden om in tijden van lijden en pijn alleen nog maar naar ons eigen ongemak te kijken en wij de Redder, Zijn macht en Zijn plan en onze medemens volledig uit het oog verliezen.

Het is een groot gevaar bij verdriet om de pijn ons te laten beheersen waardoor wij ons afsluiten van de liefde van God en we ons opsluiten in een duistere put van hopeloosheid en ontmoediging. Soms lijkt onze pijn wel ondraaglijk, maar wij moeten ons lijden altijd delen met Jezus zodat Hij ons kan troosten en wij het werk dat Hij ons gegeven heeft nooit verzaken. Vergeet nooit dat de prachtigste juwelen vaak alleen in de donkerste plaatsen gevonden kunnen worden.

JR Miller

Rust niet te snel omdat je dan de echte, eeuwige rust wellicht nooit zult vinden. Echte rust wordt niet gevonden op dat armzalige stuk wrakhout waar je je op de schuimende golven van dit leven zo wanhopig aan vasthoudt. Echte rust wacht op je aan de kusten van de eeuwigheid, waar ook jij weldra zult aankomen.

George Bowen